

Ο „ΝΟΥΜΑΣ“

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ:

Για την Ελλάδα Δρ. 10.—Για το Έξωτερικό Δρ. 10

10 λεπτά το κάθε φύλλο λεπτά 10

ΠΡΟΫΛΙΕΤΑΙ: Στη μεσοκία της Πλατείας Συντάγματος, Όμοιοις, Γραφείο του Οικονομικών, Στοθμού Τριχοδόμου (Οφθαλμιατρική) Σταθμού Υπογείου Σιδηροδρόμου (Όμοιοις) στο καπνοπωλείο Σαρρή (Πλατεία Στουρνάρα, Εξάρχεια) και στο βιβλιοπωλείο «Εστίας» Γ. Κολάου.

Η συνδρομή του πληρώνεται μπροστά κ' είναι για ένα χρόνο πάντοτε.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΚΑΙ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΟΧΙ ΠΙΑ

οι στεν-κέφαλοι δασκάλι, μα οι διπλωμάτες μας αν έχουν και τέτοιους — πρέπει να τα διαβάσουν και να τα κριτικώσουν τ' άθροισμα που δημοσιεύει ο Άντρεάδης στην «Αντρεάδα». Όσο μεγάλος κι αν είναι ο τίτλος τους: «Πώς χίνεται και πώς δύναται να σωθῇ τὸ Ἑλλήν. Ἔθνος», είναι τόσο μεγάλες κ' οι ἀλήθειες που ξεπερνούν από κάθε γρημμή τους, από κάθε λέξη τους, τόσο μεγάλες, και τόσο άγριες, που και μεγαλύτερο, και βαρύτερο ακόμα τίτλο θα δικαιολογούσαν.

Ο Άντρεάδης ταξιδεύει στη Ρωσία και εἶδε τὸν Ἑλληνισμό νὰ χίνεται, νὰ ἐκρωσίσσεται, καθὼς λέει, ἀπὸ τὴν κτηνωδένη καθαρύνουσα. Γλώσσα δὲν ἔχουμε, φωνάζει, κι ἀφοῦ δὲν θέλουμε νὰ ἔχουμε γλώσσα, θὰ πῶς δὲ θέλουμε νὰ ἔχουμε κ' Ἑλλήνες. Κι αὐτὸ γίνεται ἀπὸ χρόνια τώρα στὴ Ρωσία. Ὁ ἐκρωτισμός τῶν ἐκεῖ δ.ογενῶν μας προχωρεῖ μὲ ὄρεη ἀκαταγώνιστη καὶ σὲ λίγα χρόνια μέσα στὴν ἀπεραντή Αὐτοκρατορία δὲν θὰ βρεῖται ἕνας Ρώμος πού νὰ μιλήσῃ ρωμαϊκά, ἀπλῶστα, γιατί δὲν θὰ τὰ ξέρῃ γιὰ νὰ τὰ μιλήσῃ.

Κι αὐτὸ τὸ ἀποδείχνει ὁ ἀληθινὸς αὐτὸς ἱερὰ πλοστολὸς τῆς Ἰδέας τετραγωνικώτατα, μὲ νοῦμερα, μὲ γεγονότα, μὲ πρῶτα χερσὶν στά, πού δὲ αὐτὰ, μαζωμένα, τὸν σπρώχνουν νὰ φωνάξῃ πονετικά, σὺν ἄλλῳ ἱεροϊσμῷ:

— Ἰδοὺ λοιπὸν προχείρως τ' ἀποτελέσματα τῆς γρημμητικῆς καὶ τῆς καθαρυνούσης καὶ ὑπὸ ἔποιν ἔθνικῆς.

Ὁ Άντρεάδης ζήτησε νὰ ἱδῇ στὴ Ρωσία καὶ τὴν Μαρσλί, μὴ δὲν το κατόρθωσε. Δὲν τὸν ἄρῃσαν νὰ τὴν ἱδῇ ἐκεῖνοι πούχουν συμ-φῆρο νὰ τὸν κριτοῦνε στὸ σκοτίδι τῆς Ψευ-τιᾶς, νὰ μὴ τὸν ἀφῇ-υν ν' ἀντικρίσῃ καὶ τὴν ἥλιο τῆς Ἀλήθειας. Ὁ πῆδς, βλέπτε, ἔδωκε ἕνα Μαρσλί στὴν Ἑλλάδα, πού θιγμένα θὰ μπορούσε νὰ κατορθώσῃ, μὴ δ' ἀνέλας τ' ὕ-δαλε στὸ πλῆ- του ἕνα Χιντζινκόνστα, ἔσαν στενοκέφαλο κι ἀπίσιο δίσκωλο. Κ' ἔτσι ὁ Μα-ρσλὴς ἐξουδετέρω ἡκε κ' ἔμεινε ὁ κικὶς τῆς σύμβουλος μόνος κύριος καὶ διαχειριστὴς τῆς

Ἀντρεάδης — ὅπως τὴν κατάντησε — δωρεᾶς του.

Ἄν ἔδλεπε τὴν Ἀντρεάδα ὁ Μαρσλὴς, ἂν μιλοῦσε μαζί του, θὰ ἄλλαζε γνώμη καὶ θὰ ζή-τούσε νὰ ἀφελήσῃ τὴν Πιτρίδα του, διατά-ζοντας πρῶτα πρῶτα ν' ἀναστῇ μὴ μεγάλην πυρκαγιά μὲ τὰ βιβλία τῆς Ἀνωφελοῦς Βι-δά οὐκίης του καὶ νὰ πεταχτῇ σ' αὐτὴν ὁ Χατζηκωνσταντὸς του γιὰ νὰ ψιθῇ σὺν πινί.

Μὰ δὲν τὸν εἶδε τὸν Ἀντρεάδα καὶ δὲν θὰ τὸν ἀφῆσουν οὔτε τὰ ὄρθρα του, τὰ γενναῖα, τὰ πατριωτικά, νὰ διαβάσῃ σήμερα γιατί — τό-παμε — ἔτσι τοὺς συμφέρει νὰ κάνουν γιὰ νὰ τραγανίζουν τὴς χιλιάδες του καὶ νὰ σκορ-πᾶνε στὸ Ἔθνος τὸν φλόγω καὶ τὴν ψευτιά.

Ὁ Ἀντρεάδης δ' εἶδε στὴ Ρωσία τὸ φῶ-ναξε πλάκα κρύστα. Ἀς βρεθοῦν τώρα καὶ ρω-μέ-κα αὐτὰ νὰ τὰκούσιν.

ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟ

Ἐθνικὸ γεγονός τῆς ἐβδομάδας εἶναι τὸ ταξίδι τοῦ ὁ-ποιοῦ τῶν Ἑξωτερικών.

Καθὼς μὲς πληροφορήσαν ἐκ «Καρπῶ», ὁ κ. Ρω-μέ-κας πᾶσι στὴ Παρίσι γιὰ λόγους ὁλογενεακούς, μὴ δὲ θ' ἀρῇση στὸ ταξίδι του καὶ τὴν Πατρίδα του ἡ-συχή. Γι' αὐτὸ στὴ Παρίσι θὰ μιλήσῃ μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας γιὰ τὸ μακεδονικὸ ζήτημα καὶ ὅταν γυρίζοντας περάσῃ καὶ ἀπὸ τὴν Βιέννη, θὰ τὰ πῇ ἐνὰ χερσὶ καὶ μὲ τὸν Γεν.οργάνου γιὰ τὸ ἴδιο ζήτημα.

Ἡ εὐχὴ μας εἶναι νὰ χάσῃ ὁ κ. Ρωμέ-κας τὴν λα-λία του στὸ ταξίδι του καὶ νὰ τὴν ἐκπαύσῃ σὺν γυ-ρίσῃ μὲ τὸ καλὸ στὴν Ἀθήνα, γιατί οὔτε ἡ Μονε-δωνία τοῦρ-αῖς τίποτε, οὔτε πάλι εἶναι καμμιὰ ἐ-νέγκη νὰ τὸ μάθουν οἱ ἔξοι ποιῶ ἔθνος διπλωμά-τας ἔχουμε καὶ νὰ γελᾶνε μαζί μας.

Ο ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟΣ

«Ταχυδρόμος», ὁ Πολίτικος, δὲ, πάλι γύμισε τὸν Βό-σπορο μ' ἀνοησίες, γράφοντας σ' ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα φύλλα του, στίς 9 τοῦ Ἰουνίου, κῆρυξ ἀρῆς ἡμιού-τατο κατὰ «τὸν ὑπονομευτὸν τοῦ Ἑθνους».

Σὲ κάποιον κηδεῖα, λέει, ἕνας προδότης τὸλμησε κ' ἐβόλε λόγος σὲ γλώσσα ἀπλῆ, στὴν ἑθνικὴ μας γλώσσα, πού ὅλοι τὴ νοιώθουν καὶ ὅλοι τὴν αἰσθάνουν-ται. Ὁ λόγος αὐτὸς χαρακτηρίστηκε ἀπὸ τὸν παπαρ-δεῖλ «Γκλῆδρος» ὡς «περιφρόνησις κ' ἐξουτελισμὸς τῶν ἡρω-άτων καὶ τιμωτάτων».

Δὲν ξέρε κανένας ἂν πρέπει νὰ γελᾶσῃ ἢ νὰ κλά-ψῃ μὲ τέτοιους ἀχρὸκέραιους πατριώτες. Μὰ καλὸ-τερε νὰ τὰ κᾶν καὶ τὰ δυὸ γιὰ νᾶναι μέσα: Νὰ γε-λᾶσῃ δηλ. γιὰ τὴν ἀνοησία τους καὶ νὰ κλάψῃ γιατί βλαπεί πλάσμα τῶ Θεοῦ νὰ βρισκόνται σὲ τέτοια ἀξολούπητη κατάσταση.

Ἀρμήκτος εἶναι ὁ ἐπίλογος τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ σὲ τὸν σεβόμενε γιὰ ἐπικαιρότατο δημο-στικὸ πιστό.

— Ἠστοίθμεν λοιπὸν, ὅτι ἀρμόδιος θὰ ὑπομνη-σθῇ οἱ δὲ τὸ καλὸ καὶ πρὸς ἀποσέβησιν τῆς ἐπικρα-λήφειας ὄντως ἀνευλαβοῦς καὶ ἡρασεῖως παρὰ-κοπήματος.

Μὲ τί δῶλο, αὐτ' οἱ Πολίτες δημοσιογράφοι, μὴ τῶντε- τους σάπουνται καὶ μὲ τὰ πιδία τους γρά-φουν τ' ἄρθρα τους;

ΜΕ ΛΙΓΑ

λόγια καὶ μὲ ζουμπού. Καλὸ καὶ τὸ κομμάτι πού λένε πῶς ἔγινε γιὰ νὰ πολυμήτῃ τοῦ Βουλγάρου: μὲ τὰ ἑκα-ὅπα πού πολεμοῦνε καὶ ἐκείνοι τοῦ: δικούς μας: στὴν Μα-κεδονία. Καλὸ καὶ ἔργο εἶχαμε, αὐτό. Μὰ πρέπει νὰ γίνῃ

κ' ἕνα ἄλλο κομμάτι, μυστικὸ καὶ μὲ παληκάρια διαλε-χτά, πού νὰ παλλῇ τὴν Πατρίδα ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοῦ: τῆς ὀχτροῦς.

Κάθε βουλευτὴς μας ἔπρεπε νὰ βρῇσῃ κάθε πρωὶ στὴν τσέπη του κ' ἕνα γραμματάκι πού νὰ τοῦ λέγῃ: «Ἄν κά-νεις αὐτὸ στὴ Βουλὴ καὶ ἂν φέρῃς δίχως λόγο ἐνστάση γιὰ τὴν ἐπικρίσι, αἴριο τὸ πρωὶ θὰ βρεθῇς πινγκμένος ἢ μα-χαίρωμένη στὸ κρεβάτι σου».

Ἐνας δὲ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς κυρίους ἂν ἐπακταρυνόντου-σαν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ θὰ βλέπατε ἀμέ-ως τ' ἄγαθὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ἴδια μέθοδος μπορούσε νὰ ἐφαρμοστῇ καὶ στὸ Μιστριώτη καὶ σὲ κάθε ἄλλον ἐθνικὸν ἄνδρα, γιὰ νὰ φύγῃ ἀπὸ πᾶνω μας ἡ σημερινὴ κακομοιριά. Σάπιοι εἶ-μαστε ἀπὸ τὴν κορφή ὡς τὰ νύχια, καὶ στοὺς σάπιους ὁρ-γανισμοὺς γιατροσόφια καὶ αἰλοφῆς δὲ χωροῦνε. Χρεώζε-ται μαχαίρι καὶ θερμολαυτὸς.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΚΟΣΜΟΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

Ἀπὸ τὸ ΠΑΡΙΣΙ, 1)14 τοῦ Θεριστῆ
Φίλε μου Νουμά,

Χτὲς ἔχουμε μὴν ἀπὸ τίς ὁμοιότερες γιορτὲς τῆς ἀνοίξης ποῦ γι' αὐτὴ μὲς ἔρχονται στὴ Παρίσι καὶ πολλοὶ ἔξοι.

Ἡ γιορτὴ αὐτὴ εἶναι τὸ Μεγάλο βραβεῖο (le grand prix) σὲς κοῦρτες, καὶ γίνεται στὸ Long-champ, δηλαδὴ σ' ἕνα πολὺ μεγάλο ἵπποδρόμι μὲ-σα στὸ θαυμασμένον δάσος τῆς Μοντενύουας, κ' εἶναι ἀληθινὴ γιορτὴ, γιατί μαζώνονται καὶ χιλιάδες κό-σμος, ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ, καλοσυρεμένοι καὶ καλοστολισμένοι μὲ τὰ δημοφιλέστατα στολίδια.

Ὅλη τὴν περυσινὴν βδομάδα οἱ ῥάφτες, μεγά-λες καὶ μικρὲς, ξενοχίτσανε γιὰ νὰ προφράσουν τίς πυραργεῖες τῶν φουστάνων γιὰ τὸ Μεγάλο βρα-βεῖο σὲς κοῦρτες. Ὅλ' ἔξοις μὲς εἶναι 300 χιλιά-δες φράγκα χρυσὰ ποῦ τὰ κερδίζει ἕνα φτεροπόδιον ἄλλο, σὲ φράξη πρῶτο ἀπὸ πᾶν, καμμιὰ εἰσθα-ρὰ ποῦ παρταρῆχουν, ἕνα διαλεχτὸ, δημοφ, νᾶ καὶ λεβέντικα.

Τὸ κτημένο τῆλογο! τὸ ξυγνὸ τὸ ζῶ! Πῶς κα-μύρωσε καὶ γύριζε περὶφῆρα ἑμορφί του κεφαλῆ, σὺν τοῦ χτυποῦσαν τὰ καλεμάκια γῆρο γῆρο τοῦ πεν-τακίους χιλιάδες ἀθροῖποι καὶ φωνάζανε μετᾶβό! μετᾶβό! Ἀὲς καὶ καταλάβαινε πῶς ἔγινε γιὰ μὴς πλοῦσιο καὶ ξακουσμένο καὶ πῶς αἴρει ἡ ζουγραφία του θὰ εἶναι σ' ὅλες τίς φημερίδες τῆς Ἑδρώτης καὶ τῆς ὁρμῆς του, τὸ ὄχι-το ἑλληνικὸν τοῦ ὄνομα «Ἀλκίτας», θὰ πηδῇ σ' ὁλοῦνε τὰ στόματα.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀνοικτήκη γιορτὴ μοῦδωσε καὶ πάλι τὴν ἐδναρία νὰ ἱδῇ πολλὰ καὶ πλουσιότητες τουαλέτες, καὶ αὐτὲς θὰ προσπαθῇσιν νὰ σοῦ γράφω σὲ πεταχτά.

Μὰ ὁμορφὴ ξανθὴ εἶχε φῶρεμα ἀπὸ μουσου-λίνα κῆρμ μὲ ταυτέλλες κῆρμ καὶ κατέλλο τριαντὸ ἀπὸ φῶρα μενεξεδιὰ, καὶ λουλούδια ὁμοια. Ἄλλη, πυχουλή, φῶρεμα πριγκιπέσσα (princesse), ἀπὸ ἄ-σπρη τσίχα φῶρα καὶ μπολερὸ ἀπὸ ἄσπρη ταφτὰ γε-μάτο ἀπὸ ὁρυσίδια ταυτέλλενα βαλανοῖν. Ἄλλη, κηλὴ καὶ ντελικάτη, φοροῦσε μαῦρο κῆρμ κινέ-ζικο καὶ κατέλλο τριανταφυλλί. Ἄλλη φῶρεμα ζίμπρε (tailleur) ἀπὸ χοντὴ λινὴ φῶρεμα λε-βάντας καὶ κατέλλο ἄσπρη μὲ μὴ τοῦφα τριαντά-φυλλα ἄλλη, ψηλὴ καὶ ἀγαλματένια, εἶχε φῶρεμα ὁλο-τάντελλο καὶ μακρὴ πανωρίκι ἀπὸ ἄσπρη τσίχα καὶ κατέλλο μεγάλο μ' ἄσπρη ἀμαζόνα ἄλλη, φοροῦσε ἀπὸ λήμπερι (liberty) ὁρῶν, μακροὺς ὀντιστά

